

שְׁלַח לַחֲמֹד

פְּרִשְׁת ויִשְׁלַח | תשפ"ו

בצדקה תכונני

גליון 403

סיפור לשבת

”וְכִי יֵשֶׁ לְּךָ כָּל” (בראשית ל"ג, י"א)

הנהגתו של הצדיק רבי אריה לוי'ן זצ"ל היתה כה בצימצום בלא שום מותרות עד שפעם לאחר שחתם 'תנאים' לאחד מילדיו, נבהלו המחוננים לראות את גודל פשטות אורח חיי המשפחה בצפיפות וצמצום וביטלו את השידוך! מאז היה מקפיד לברר בשידוכי בניו ובנותיו, האם הצד השני מודע ומעריך דרך זו של הסתפקות במועט.

הריהוט בביתו של רבי אריה היה דל ולא הסכים להחליפו בחדש. אפילו תנור חימום שנקנה עבורו לחמם את הבית בקור הירושלמי המקפא, נמסר לאחת השכנות ש"בוודאי זקוקה לזה". מספר נינו: שמעתי מאדם שהתלוה לרבי אריה בדרכו, שכאשר עברו ליד דוכן "פיס" אמר רבי אריה: "אנשים קונים כרטיס פיס אבל אני לא מוכן לקבל על אף שמציעים לי". שאל אותו בן לווי'ת: מה פירוש "מציעים"? השיב רבי אריה: "יש אנשים שרוצים לשתף אותי בכרטיס, בתור "סגולה" שהם יקנו, וכשהכרטיס יעלה בגורל, ישתפו אותי בזכייה. ומקוים שמחמת כך, הכרטיס שיקנו יעלה בגורל". שאלו בן לווי'ת: "מדוע אם כן הרב מתנגד? הרי לא נדרשת שום הוצאה כספית, רק רווח יכול לצאת מכך?" השיב לו רבי אריה: "אני כבר זקן ואינני צריך בשביל עצמי יש לי די והותר. אלא מה, אם יהיה לי כסף אוכל לתת לצאצאי. הלא אם הקב"ה רוצה שיהיה להם, הוא לא צריך לתת לי כדי שאני אתן להם. הוא יכול לתת להם ישירות, והוא יודע כיצד"

”וְהַטְּהָרוּ וְהַזְכִּיפוּ שְׂמֹלֵתֵיכֶם” (בראשית ל"ה, ב)

במשך מספר שנים, גידל מרן ר' שלמה זלמן אוירבך זצ"ל יתומה בתוך ביתו, כשהוא ומשפחתו משקיעים בה רבות בכל התחומים. כאשר הגיעה לפירקה, לקח עבורה לחתן בחור

השוקד באהלה של תורה, כאשר רבי שלמה זלמן היה העומד מצד הכלה ודואג לכל צרכיה.

לאחר החופה בה סידר רבי שלמה זלמן את הקדושין, נגשו החתן והכלה לחדר היחוד, מחוץ לדלת המתינו שני העדים כדת וכהלכה. לפתע הגיע רבי שלמה זלמן ונעמד אף הוא לצדם סמוך לדלת. הכל בטוחים היו כי הוא חפץ לברכם לרגל יום שמחתם. העדים שחשו שלא בנוח בעמידתו של גדול הדור לצדם, בקשוהו לגשת לשלחן הסעודה עם כל המכובדים הממתינים לו, אך הוא לא נענה לבקשה והמתין לרגע בו יצאו החתן והכלה מחדרם. כאשר נפתחה הדלת והעדים פנו לשוב לאולם, נכנס רבי שלמה זלמן לחדר והחל זועק בכאב עצור לעבר הכלה שכה רבות טרח למענה ושמח בשמחתה, "זוהי הפעם האחרונה שאני רואה בגד כזה עליך". דברי התוכחה אודות הבגד שלא היה בצניעות הנדרשת בערו בקרבנו, הוא חש כי אינו מסוגל להמתין מלומר את אשר על לבו ולו עד לסיום השמחה וההרקודים.

(סיפורי צדיקים)

הפלא ופלא

אוצר בלום של פלאי פלאות מגנוי קדם

אות ד

דמיון [המשך]

אדם שמעוניין שיקרה דבר מה בעתיד – "יעשה איזה פועל דמיוני, דומה להדבר שיקרה בעתיד – אז יתקיים הדבר ההוא בודאי". כן מבואר בספר "ערכי נחל", בשם הר"ן (וירא לג, ב). אדם שמתעסק עם כלבים וחושב עליהם – נהיה עז פנים וקשה עורף כמותם. כן מבואר בספר "חינוך" (מצוה תקע"א): "טעם מחיר הכלב, כי הכלבים ידוע שהן עזי נפש, ושמה מתוך חשבו בהן ובטבען – החזק תחזק נפשו ותקשה ערפו מהנחם על חטאיו כאשר ראוי לו."

דס

מקום משכנו של היצר הרע בגוף האדם הוא בחלבו ודמו. כן כתב הגר"א (מגילת אסתר א, ב): "משכן היצר הרע הוא בחלב ודם, ולפיכך אסור לאכלם, והם עיקר הדיירה של היצר הרע וכוחותיו. "המאכיל דם האדם לחתול – נעשה אותו אדם חלש". כן כתב רש"י (שבת ע"ה, ב). לכן, יש להזהר שלא להשליך תחבושות מוכתמות בדם למקום שמצויים בו חתולים. אחת מתכונות היין היא – לעצור דם שזולף ולרפאות מכות דם. בספר "טעמי המנהגים" (עניני שבת, אות שנה) מובא: "מעשה שאירע באדם אחד שיצא דם מחוטמו בלי הפסק ונתגבר ההחול רח"ל, ונודמן אחד וילך במהירות לבית היין ולקח מדה אחת יין טוב וחזק וצוה אל החולה לשתותו בלי הפסק, ותיכף בשתייתו היין נתרפא ונפסק הדם. וישתוממו הרופאים ויהללו את ה' אשר ברא בעולם כל מיני סגולות ורפואות. וכשאמרו הדברים לפני מוה"ר פנחס מקוריץ זצוק"ל, הראה להם איך שהרפואה הזאת נרמזה בתורה: 'ובדם ענבים סותה' – סותה הוא לשון רפואה, מלשון אסוותא בדברי חז"ל בכל מקום. כך גם מבואר במסכת שבת (קט, א): 'מי שנגפה ידו או רגלו – צומתה ביין'. מפרש רש"י: "צומתה ביין – לשכך הדם". קיימת אפשרות לבשל בשר חי, מלא דם, במים, ללא מליחה וללא חליטה. כיצד? באופן שיבשל את הבשר בחמי טבריה, "לפי שהדם יוצא בתוך המים הנוזלים ואינו חוזר ונבלע". כן כתב בעל "האגור" בספר "חזון" (אות יז), בשם ה"אבי עזרי."

ר"ת	יציאה	כניסה	ירושלים
17:53	17:15	16:00	תל אביב
17:49	17:16	16:15	חיפה
17:49	17:14	16:05	באר שבע
17:53	17:18	16:18	

"וַיֵּלֶן שָׁם בְּלִילָה הַהוּא, וַיִּקַּח מִן הַבָּא בִידּוֹ מִנְחָה לַעֲשׂוֹ אָחִיו". (בראשית לב, יג (יד)).

המלים "מן הבא בידו" לכאורה מיותרות, שהיה צריך לומר "ויקח מנחה לעשו אחיו".

אלא שאמרו חז"ל שרמזים שני דברים במלים אלו: א. ששלח לעשו גם אבנים טובות. ב. שהבהמות ששלח לעשו היו חולין, ולא טבל, דהיינו שתחילה הפריש יעקב אבינו מעשר מהבהמות, כדין תורה (מעשר בהמה), שאז הבהמות מותרות באכילה, ורק אחר כך לקח בהמות לעשו.

וכן פירש"י: "...ומדרש אגדה: 'מן הבא בידו' - אבנים טובות ומרגליות, שאדם צר בצרור ונושאם בידו. דבר אחר: 'מן הבא בידו' - מן החלין, שנטל מעשר, כהא דאמר (בראשית כח, כב) 'עשר אעשרנו לך', והדר (=אחר כך) לקח מנחה. עכ"ל.

והנה לדרשה ראשונה כתב בעל הטורים רמז: "מנחה" בגי' אבנים.

וני"ל בס"ד לרמזו שתי הדרשות, הן ששלח לעשו גם אבנים טובות, וגם ששלח לו בהמות מעושרות:

א. המלים "מן הבא" עם ה' אותיותיהם בגי' אבנים [אי נמי: "מן הבא" הוא אותיות מהאבן].

ב. מילת "מנחה" – נוטריקון: מעשר נטל, חולין היו, ובדומה ללשון רש"י: "מן החולין, שנטל מעשר".

{ 'תורת מאיר' | הרב מאיר מושיאשווילי שליט"א }

החפץ חיים

קונטרס אהבת ישראל

פרק ג' - בו יבואר הסיבות הגורמות לשנאת חנם

נגד הסיבה השניה, שאדם שונא חבריו ע"י שחבירו אומן טוב יותר ממנו ותולה שהוא מקפח בזה את פרנסתו, כבר אחז"ל אין אדם נוגע במוכן לחבירו אפילו כמלא נימא, ומה שצריך לו להשיג ע"י מלאכתו ישיג בלי שום קושי וצער, כי מה שנקצב לו לאדם מהקב"ה, אי אפשר לשום אדם בעולם לקחת מידו. וכאשר יהיה לאדם חשבון כזה, בודאי תעבור ממנו השנאה שיש לו על חבריו. ונגד הסיבה השלישית, שמצוי לפעמים שאדם ישנא לחבירו עבור שחבירו מכובד יותר ממנו, צריך האדם לדעת כי בודאי הוא זכאי לכל הכבוד, כי כבר כתיב כי מכבדי אכבד, ואם לא היה נכבד בעיני המקום לא היה נכבד בעיני הבריות, וממילא יגרום לעצמו בזיונות אם ירצה לבזותו, כי הכל מכבדים את חבריו, וכל הבזיון שרוצה לראות על חבריו ישיג הוא בעצמו, ובאותה מדה שהוא רוצה למדוד את חבריו, מודדין לו. ונגד הסיבה הרביעית, שאדם שונא לחבירו ע"י קנאות בחבירו שיש לו מעלות ומדות טובות, היא שטות גדולה מאין כמוה, כי מה אשם חבריו אם חננו ה' במדות טובות, ובדאי זכה מן השמים לזה, ובאופן כזה אין שום צד וסיבה לשנא אותו. היוצא מדברינו, חזרנו על כל הסיבות הנוכחות, ואם רק יתבונן האדם היטב בדברינו אלה ומאמין הוא בדברי חז"ל, אז יוכח בעצמו, כי אך שוא והבל כל טענותיו, וכי אין שום מקור לשנא את חבריו.

נתינת צדקה בחנוכה | יסוד ושרש העבודה
רבי אלכסנדר זיסקינד מהורודנא זי"ע"א

התעוררות לנתינת צדקה בימי חנוכה הוכא בספרים, כי ימים אלו מסגלים מאד לתקון פגמי נפשו בנתינת הצדקה, ובכחוד ללומדי תורה להחזיקם. ובודאי מי שיעץ בזה הקדוש ובתקונים ובכתבי האר"י ז"ל, ויתבונן שרש הדברים בימים אלו במדות וספירות העליונים הקדושים, גם גדל קדשתו שנקראים מועדים ונקללים בפסוק (ויקרא כג ב) "אלה הם מועדי", ואז יתבונן גם כן גדל מעלת התקון של נתינת הצדקה בימים אלו, וגדול המעשה יותר מן העושה. וזה לשונו בתקונים של הזהר קדש: 'מי ברא אלה' (ישעיה מ כו), מאי אלה, אלא אלה הם מועדי ה', ומאי אנון מועדי ה' אלין אנון חג המצות וחס השבועות וחס הסוכות הרי תלת, תלת אחרנין ראש השנה חנוכה ופורים, תלתא מנהון אקרון מועדי ה' ואנון מקראי קדש, תלתא אחרנין אקרון אלה הם מועדי, עד כאן לשונו. וזה לשונו בתקונים (תיקון יג כט): תמניא יומי דחנוכה לארבעה ועשרין יומין (רצה לומר בחדש כסלו) ואנון ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד (רצה לומר שבהם כ"ד אותיות) כו' שריא כ"ה (רצה לומר שכינתא הקדושה) על ישראל בכ"ה כסלו, ואלין אנון כ"ה אתון דיחודא דאנון שמע ישראל וגו' ודא איהו חנוכה חנו" כ"ה כו', עד כאן לשונו ודי בזה:

גם אתם יכולים לתמוך
בעלון העמותה ולזכות בהקדשה!

הקדשה למשך
חודש

הקדשה לשנה
שלמה בעלון

זכות
בזיכוי הרבים

הקדשה חד פעמית
בעלון

חלוקת סלי מזון שבועיים

מתן ומענה לחוסרים ביתיים בסיסיים

חלוקת סלי לידה לילודת ולתינוק

ועוד פעילויות תמיכה בחגים ומועדים

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת
הצדקה והחסד למשפחות
עמותת "בצדקה תכוננו"
שמה לה למטרה
לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות
מעוטי יכולת כלכלית
ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף
העמותה פועלת ללא מטרת רווח כלל!

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:

aloni@gamah.org - מייל לכל מטרה

WWW.GAMAH.ORG אתר העמותה

054-6091685 | 054-4785404

לתרומות

בנק לאומי (10) | סניף 858 | מספר חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104

קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965

ניתן לתרום גם דרך "נדרים פלוס" ובאשראי בטלפון ובאתר

לתרומה טרקה
את הברקוד

שכר נצחי או הפסד עולמי

התשובה, במקומה של התשובה יותר גבוהה קרבתם? וממי מדובר? על אברהם המקרב מרוח הקודש, ואי אפשר לראות את זה הגדול, המחזיר הכי גדול, וכו' וכו'. אם ברוח הקודש. כי הקדוש ברוך הוא חתר לו הוא כבר מצא שאין מקום, אמר הקדוש לא, חתירה מתחת כסא הכבוד נגד המלאכים, לא. היה צריך לקרב אותו. ופה יעקב אבינו, שהמלאכים לא הסכימו. זה מה שאומרים אותו דבר. עשו הרשע, הרשע, הרשע, על דינה, היא הייתה צריכה, דינה אמורה רואים עד עכשיו מה זה הרשע. ולא, להחזיר את ישראל כתשובה. יכולת. לך תדע. אולי דינה. לא בטוח. לך תדע. אבל זה כבר סיבה לעונש. יאבאביי, יא

בה ביי. מי מבין מה זה עומק הדין אצל הקדוש ברוך הוא? אז מכאן צריך ללמוד שכל פעולה, ולו הקטנה ביותר, משתלמת לאין שיעור. ולהיפוך גם, רחמנא לצלן, כל פעולה שנחסכת, כאילו, לא נעשית, יכולה לעלות ביוקר רב. ואדם לא יודע מה הוא מפסיד בשעה קלה. מה הוא יכול להרוויח בשעה קלה בדיוק? במילה אחת, בפה אחד, בחיוך אחד, בכל דבר. כל תנועה, כל דבר יכול לעלות. בשכר נצחי, או בהפסד עולמי.

כמה טובה וברכה אדם זוכה על פעולה ולו הקטנה ביותר שהוא עושה עד כדי בן פורת יוסף בן פורת עלי עין ומצד שני מניעת חסד שזה לא חסד ממש אפילו מניעת הנאה של חסד יכולה להוות עונש קשה מאד והייתי אומר אפילו אכזרי. זה דרכי השם יתברך, צריך לקחת בחשבון 'צדקתך כהררי אל משפטך תהום רבה' כשהקדוש ברוך הוא עושה צדקות זה הררים, זה לא הר אוורסט, זה הררי אל זה לאין שיעור שיוסף עשה מעשה נפלא וזכה לברכת אבל כשעושה משפטים זה נוקב עד תהום עולם. ויעקב אבינו התכוון לטובה והתכוון לעשות חסד עם בתו ולהציל אותה כמו כל אחד שרוצה להציל בניו את בנותיו. אבל תשמעו אותו דבר, ממש אותו דבר, רק היה מקום פה לתיקון גדול. לא נעשה המקרה שונה, אותו דבר אבל המקרה נענש. עד כדי צער כזה גדול. כן. שונה, פה היה מקום לעשות חסד, שם לא היה, רק להציל, אז שם מקבלים שכר, כי יש מקרה דומה. היה שהוא לא רצה אין מצב אחר, פה היה מקום להציל, אפשר להתניח. כן. חזקיה. להגיד כך ואפשר להגיד כך, אפשר היה אבל אמרו לו שבסוף, אל תעשה חשבונות להציל ככה. שמיים.

מתוך הרצאתו של כבוד הרב אמנון יצחק שליט"א

בעדי חושבנה דרחמנה למה לך. והלא תמנע שמנעו את אברהם, יצחק אבל שם לא היה מקרה של חסד. שם היה ויעקב מלגיר אותה ולהכניס אותה אלינו, עניין של מניעה, בגלל שהוא ידע ברוח ובכל הצדק היא הביאה לנו את עמלק, הקודש שיצאו ממנו בנים לא מהוגנים. ומזה אנחנו סובלים עד היום, בגלל שריחקו אותה ולא קירבו אותה.

בבית מדרש קהילות פז, בבני ברק

אז הוא ידע. אבל הוא לא ידע דבר אחד. מה הוא לא ידע? שמנשה יעשה תשובה. מה שאדם יכול לפעול בשביל לקרב אחר, למה הוא לא ידע שמנשה יעשה תשובה? תראו כמה סיכונים צריך לקחת. סיכונים הרי היה לו רוח הקודש. הוא ידע שיצאו ממנו בנים לא מהוגנים. באמת היו לא סיכונים. תמנע עתה טמאה, ממזרות, משהו מהוגנים. אז אם רוח הקודש, אז רוח חבל על הזמן, כל המשפחה שלו. כן, אבל הקודש עד הסוף. למה אתה לא יודע שהוא אפשר היה לקרב אותה, אפשר היה. לא יעשה תשובה בסוף? כי התשובה, מעלת

בתאריך 13.11.2013

לשמיעת שיעורים והרצאות חייגו (גם מטלפון כשר)

077-3532243

להצלחת כל עם ישראל
שיפלו אויבינו ויחזרו
כולם לשלום לביתם
מהרה

לזיווג הגון מהרה
שלומי בן רינה
אריאל בן רוזה
אבנר מואיז בן משה

לעילוי נשמת
רחל בת אהרן ויפה
אמנון בן בלהה
גיורא בן שרה וישראל

לזרע של קיימא
טופז בת אילנה
לעילוי נשמת
אהרן בן יחיא

לעילוי נשמת
ציון בן יהודה
אבנר בן יהודה
אפרים בן שושנה

להצלחת מוסדות
'לדעת חכמה ומוסר'

לרפואה שלמה מהרה
חיים שמואל בן חנה
דייזי בת חביבה
מיטל בת סולטנה
רינה בת איבון

לעילוי נשמת
מאור גוזי בן משה
יוסף בן דונטה
יוסף בן שושנה ימיני